

[Viggo Starcke.]

vare kan i givet fald falde inden for den højtærede finansministers skøn. Jeg nærer stor tillid til den højtærede finansministers skøn, men jeg nærer minsandten ingen tillid til de kræfter, som vil prøve at påvirke ham i fremtiden — og det er meget stærke kræfter; og at der er protektionistiske kræfter bag ved dem, tror jeg godt vi kan tilstå over for hinanden, for det er jo det, loven skal bruges til.

Finansministeren (Kampmann): Jeg synes, min hidtidige belæring af det ærede medlem har virket så godt, at jeg gerne vil fortsætte. Der er ikke tale om et frit skøn; der er i selve lovforslaget en ganske god balance, idet det jo ikke er finansministeren, der skal sidde og finde på, at der skal pålægges antidumpingtold. Der er i § 5 tale om, at

„begæring om pålæggelse ... kan fremsættes for finansministeren af Industrirådet, Håndværksrådet, Landbrugsrådet ...“

o. s. v., o. s. v. Men hvis det ærede medlem så blader om til § 6, vil han se, at

„enhver forbruger-, producent- eller handelsorganisation samt enhver, som indfører varer, der er pålagt antidumpingtold eller udligningstold, kan fremsætte begæring for finansministeren om ophævelse eller nedsættelse af den pålagte told.“

Og selv om der — det kan jeg gerne erkende — kan være protektionistiske kræfter på den ene side, mon der så ikke også vil være stærke kræfter på den anden side, der vil holde dem i skak?

(Kort bemærkning).

Oluf Pedersen: Det fremgik af det citat, jeg kom med fra den højtærede finansministers egen fremsættelse, at meningen med uklarheden var — sådan må jeg forstå det — at gøre køberne bange for de billige varer. Der står udtrykkeligt, at man regner med,

at man simpelt hen vil holde disse varer ude, og det tænker jeg også bliver resultatet, fordi køberne ikke ved, hvor de er henne. En sådan lov bør ikke kunne vedtages her i tinget; det bør være sådan, at køberne ved, hvornår de er på lovens grund, og hvornår de ikke er det, så at vi kan få de billige varer, som finansministeren selv indrømmer er til gavn for vort land.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Lars P. Jensen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingsmand Kirkegaard har meddelt mig, at han ønsker til finansministeren at stille følgende spørgsmål:

„Påtænker finansministeren at fremsætte lovforslag til støtte for en fortsat forbedring af landbrugets staldhygiejne i overensstemmelse med det tilsagn, der fremgår af folketingsudvalgets betænkning over lov nr. 183 af 27. juni 1956?“
Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommande spørgsmål.

I skrivelse af dags dato anmoder folketingsmand Kjældgaard under henvisning til en medfølgende lægeattest om, at der på grund af sygdom må blive tilstået ham orlov i mindst 1 måned fra den 29. d. m. at regne.

I skrivelse af dags dato meddeler statsrevisor Jensen-Broby, at de af folketinget valgte statsrevisorer for statsregnskabet for finansåret 1955—56 har valgt Jensen-Broby til formand og Gustav Pedersen til næstformand.